

DECIZIA nr. 331 din 2019
privind soluționarea contestației formulate de
societatea **X SRL**,
cu sediul în str. ...,
înregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. MBR_...

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 2 a fost sesizată cu adresa nr. ..., înregistrată sub nr. ..., completată cu adresa înregistrată sub nr. ..., de către Direcția Regională Vamală București cu privire la soluționarea contestației X SRL din București.

Obiectul contestației nr. .. înregistrată la organul vamal sub nr. .. îl constituie Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..., emisă de Direcția Regională Vamală București în baza procesului-verbal de control nr. .. înregistrat sub nr. ..., prin care s-au stabilit obligații vamale în sumă totală de .. lei, **din care contestă obligațiile fiscale accesorii în sumă totală de .. lei** aferente drepturilor vamale (taxe vamale, taxe antidumping și TVA), reprezentând:

- .. lei dobânzi de întârziere;
- .. lei penalități de întârziere.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de X SRL.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată X SRL susține că :

- a făcut obiectul unui control vamal ulterior efectuat de DRVB, având ca obiect verificarea operațiunilor de punere în liberă circulație înregistrate în perioada februarie 2015 - august 2018 aferente mărfurilor încadrate la codurile NC: 8427 90 și 8431 20 și subgrupele acestora ce au provenit de la furnizorul extern Y, prin transbordarea transpaletelor manuali originari din R.P. Chineză prin Turcia, în scopul eludării taxelor convenționale și antidumping ale Uniunii Europene, impuse acestor produse, bunuri care au fost supuse definitiv începând cu iulie 2005;

- cu ocazia controlului ulterior, societatea a aflat că în anul 2013 a fost declanșată investigație OLAF asupra produselor transpalete manuale și componentele de bază ale acestora originare din R.P. Chineză, implicând și compania din Turcia Y;

- în anul 2018 membrii OLAF au stabilit că transpaletii au fost produși de firma Z Co.Ltd din China, iar firma Y din Turcia a fost doar importator;

- din Raportul de misiune nr. OCM (2018) .. reiese că societatea a importat de la furnizorul turc Y un total de 820 de bucăți de transpalete manuale din care 455 bucăți în anul 2015, 293 de bucăți în anul 2016 și 72 de bucăți în anul 2017, care se supun aplicării taxelor antidumping;

- organele vamale au stabilit în sarcina societății obligații suplimentare în cuantum total de .. lei, din care: .. lei taxe vamale,.. lei taxe antidumping, .. TVA, .. lei majorări de întârziere și .. lei penalități de întârziere;

- echipa de control a mai reținut dispozițiile art. 4 pct.21 din Legea nr. 86/2006 privind Codul precum și faptul că au existat anumite neconcordanțe cu privire la prețul efectiv plătit sau de plătit efectuat de către cumpărător către vânzător, arătând în esență că există o diferență de .. USD între sumele plătite și sumele facturate;

- societatea a luat la cunoștință pentru prima dată cu ocazia efectuării controlului vamal ulterior de faptul că societatea Y din Turcia nu este producătorul;

- din Raportul OLAF rezultă următoarele informații:

- OLAF a declanșat în anul 2013 o investigație asupra acestor produse;
- în anul 2018 membrii OLAF au participat la anchete privind originea mărfurilor cu acordul autorităților vamale din Turcia, iar misiunea OLAF a confirmat suspiciunea ca Y nu este producător de transpaleti manuali ci importă aceste bunuri din R.P. Chineză,
- mecanismele hidraulice pentru producția de transpaleti manuali nu au fost nici importate, nici cumpărate de compania Y, iar aceleași aspecte se referă și la mânere, în condițiile în care fără aceste componente producția de transpalete nu este posibilă;

- se constată că OLAF-ului i-au fost necesari peste 5 ani pentru a avea acces la documentele de producție, pentru a inspecta documentele societății din Turcia și pentru a finaliza investigația, cu acordul și sprijinul autorităților vamale din Turcia;

- niciun comerciant nu ar fi avut vreun dubiu asupra originii turcești a produselor, în condițiile în care bunurile erau însoțite de certificate de circulație a mărfurilor A.TR care nu au fost niciodată puse la îndoială;

- decizia pentru regularizarea situației se întemeiază pe Raportul OLAF și pe regulamentele europene în materie de antidumping fără a se face vreo mențiune cu privire la culpa societății asupra acestei situații;

- cu privire la diferența de .. USD între sumele facturate de Y și sumele pe care contestatara i le-a plătit, se precizează că această diferență a fost cauzată de faptul că furnizorul nu avea pe stoc produsul NL-SES (2 bucăți * . USD), stabilindu-se ca societatea (Mecano) să nu mai plătească cea de-a doua factură proformă nr. .. în sumă de .. USD, aceasta fiind acoperită de suma achitată în plus pentru cele două produse care nu se aflau în stoc , în cuantum de .. USD;

- cele două bucăți NL-SES 1025 au fost livrate și cuprinse în factura fiscală nr. .., diferența de .. USD rămânând ca avans pentru factura nr. ...;

- dacă ar fi avut vreun dubiu cu privire la proveniența reală a mărfurilor nu ar mai fi procedat la importul acestora, întrucât taxele antidumping fac ineficiente economic aceste importuri și nu și-ar fi asumat riscul unor asemenea operațiuni;

- în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și pe portalul UE nu a putut fi identificat vreun aviz care să semnaleze suspiciuni cu privire la produsele exportate în UE de Y din Turcia, simpla existență a regulamentelor europene care au instituit un drept antidumping provizoriu, iar mai târziu a unui drept antidumping definitiv cu privire la transpaletele manuale importate din China neafectând în vreun fel importurile unor astfel de produse din Turcia;

- nu se impunea vizitarea fabricii în condițiile în care producătorul a prezentat certificate A.TR necontestate de autorități;

- actele administrative contestate nu precizează motivele pentru care au fost înlăturate argumentele societății, iar decizia pentru regularizarea situației nu le-a fost prezentată în stadiul de proiect și nici nu face vorbire despre apărările sale.

Ca urmare, contestatara susține că nu are nicio culpă în situația creată, motiv pentru care nu poate accepta plata accesoriilor, acestea fiind legate de ideea de culpă pe care nu o poartă.

Societatea susține că a achitat la scadență toate obligațiile fiscale principale născute pe baza documentelor puse la dispoziție de producător - certificatele A.TR, iar după primirea deciziei pentru regularizarea situației a achitat în termen legal obligațiile fiscale principale.

În concluzie, societatea solicită admiterea contestației și revocarea parțială a actelor administrative atacate în sensul exonerării de obligația de plată a sumelor reprezentând dobânzi și penalități de întârziere.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .. emisă în baza procesului-verbal de control nr..., Direcția Regională Vamală București a stabilit în sarcina societății X SRL obligații fiscale accesorii în cuantum total de.. lei, după cum urmează:

- .. lei (.. lei dobânzi de întârziere + .. lei penalități de întârziere) - accesorii aferente taxelor vamale suplimentare de plată;

- .. lei (.. lei dobânzi de întârziere +.. lei penalități de întârziere) - accesorii aferente taxelor antidumping suplimentare de plată;

- .. lei (.. lei dobânzi de întârziere +.. lei penalități de întârziere) - accesorii aferente TVA suplimentară de plată.

III. Față de constatările organelor vamale, susținerile societății contestatate, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează accesoriile aferente taxelor vamale, taxei antidumping și taxei pe valoarea adăugată stabilite în urma controlului ulterior, în condițiile în care în sarcina sa s-au reținut ca fiind datorate obligațiile principale stabilite prin decizia de regularizare contestată, obligațiile principale fiind recunoscute de societate.

În fapt, în perioada cuprinsă între 16.02.2015 - 09.08.2018, prin Biroul Vamal de Interior București, SC X SRL a efectuat pe relația Turcia - România un

număr de 27 operațiuni solicitând regimul vamal de punere în liberă circulație de bunuri, declarând originea Turcia, aferente produsului denumit generic "transpalete manuale și componentele de bază ale acestora", cât și alte produse, respectiv : stivuitoare, cărucioare, masa hidraulică.

Pentru mărfurile importate la controlul vamal ulterior au fost prezentate Certificate de origine nepreferențială emise de către Camera de Comerț din Istanbul, ceea ce a făcut ca marfa să beneficieze de regim preferențial în cadrul Sistemului Generalizat de Preferințe - cod preferință 400, fiind declarată ca origine, Turcia.

În același timp, în baza Certificatelor circulație a mărfurilor A.TR (prin care se atestă statutul de marfă aflată în liberă circulație în cadrul UE - Turcia) prezentate la momentul efectuării formalităților vamale pentru importuri, SC X SRL a beneficiat de cote tarifare zero ale taxelor vamale.

La momentul întocmirii formalităților vamale, pentru bunurile importate s-au aplicat o taxă convențională de 0%, fiind acceptate cu neaplicarea măsurilor antidumping pentru mărfurile la care se impunea, toate acestea fiind declarate ca și produse în Turcia.

Organele vamale au efectuat controlul vamal ulterior asupra operațiunilor de punere în liberă circulație a mărfurilor denumite "transpaleti manuali" derulate de SC X SRL pe relația Turcia - România corespunzător perioadei 2015 - 2018, ca urmare a Raportului de Misiune OLAF nr. OCM (2018) ..întocmit de OLAF ca urmare a finalizării investigațiilor în Dosarul .. - alerta OLAF nr. ..privind:

- declararea eronată a originii Turcia la importul de "transpaleti manuali" în UE din R.P. Chineză, aspecte confirmate de autoritățile vamale din Turcia;
- diminuarea drepturilor vamale de import și a eludării impozitării taxelor vamale convenționale și antidumping definitive impuse de Regulamentele Uniunii Europene privind importurile de "transpaleti manuali";
- acțiunile care trebuie puse în aplicare de către Statele Membre în vederea recuperării și protejării intereselor financiare ale Uniunii Europene.

Organele vamale au verificat operațiunile de punere în liberă circulație înregistrate de SC X SRL în perioada februarie 2015- august 2018 aferente mărfurilor încadrate la codurile NC 8427 90 și 8431 20 și subgrupele acestora, ce au provenit de la furnizorul extern compania Ydin Turcia , prin transbordarea transpaletelor manuali originari din RP Chineză prin Turcia, în scopul eludării taxelor convenționale și antidumping ale Uniunii Europene, impuse asupra acestor produse, bunuri care au fost supuse cu titlu definitiv începând cu iulie 2015.

Se reține că pentru mărfurile care au făcut obiectul importurilor derulate de SC X SRL cu declarațiile de punere în liberă circulație, echipa de control a stabilit taxa antidumping, aplicând cota de 70,8 % asupra valorii importurilor de mărfuri din R.P. Chineză și Turcia, la data înregistrării acestor importuri de către autoritatea vamală, întrucât în momentul importului nu s-au achitat drepturi vamale de import corespunzătoare, precum și TVA (24%, 20% și respectiv 19%). În ceea ce privește taxe vamale în procent de 1,7%, 2,7%, 3,7% și respectiv 4,5%, acestea se percep întrucât acestea nu au fost luate la momentul vămuirii, fiind aceleași dacă își au originea în R.P. Chineză.

Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .., emisă de Direcția Regională Vamală București s-au stabilit obligații vamale principale și accesorii, după cum urmează:

- diferențe TVA în sumă de .. lei;
- taxe definitive antidumping în sumă de .. lei;
- diferențe TVA în sumă de .. lei;
- majorări de întârziere aferente taxei vamale în sumă de .. lei;
- majorări de întârziere aferente taxei antidumping în sumă de .. lei;
- majorări de întârziere aferente TVA în sumă de .. lei;
- penalități de întârziere aferente taxei vamale în sumă de .. lei;
- penalități de întârziere aferente taxei antidumping în sumă de .. lei;
- penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .. lei.

Societatea contestatoare își însușește debitele suplimentare stabilite, respectiv suma totală de ..lei, obligații ce au fost achitate în data de 27.11.2018, dar contestă însă majorările și penalitățile de întârziere aferente taxei vamale, taxei antidumping și TVA, în sumă totală de .. lei.

În drept, aplicabile acestei spețe sunt dispozițiile art. 1, art. 119 alin. (1) și alin. (2), art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd:

„**Art. 1** (2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.”

„**Art. 119** Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

„**Art. 120** – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

„**Art. 120¹** Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Prevederi similare se regăsesc și în Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală în vigoare începând cu data de 01.01.2016:

”**Art. 2.** - Obiectul și sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală

(2) În măsura în care prin lege specială nu se prevede altfel, prezentul cod **se aplică și pentru:**

- a) administrarea drepturilor vamale;”

“Art. 173 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art. 174 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

“Art. 176 - (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Având în vedere temeiurile de drept mai sus enunțate, rezulta ca accesoriile se datorează pentru neachitarea la scadență a obligațiilor bugetare principale, calculul acestor accesorii efectuându-se de la data imediat următoare scadenței și până la data stingerii obligațiilor bugetare principale inclusiv.

Dobânzile/majorările și penalitățile de întârziere se calculează din **momentul scadenței obligațiilor** fiscale și până în momentul stingerii acestora, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, în virtutea principiului de drept *accessorium seqvitur principalae*.

De altfel, la data declarațiilor vamale aferente perioadei 16.02.2015 - 28.10.2015, (menționate în anexa nr. 4 la procesul verbal de control) erau în vigoare și dispozițiile:

- art. 68 și art. 111 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:

“Art. 68 Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.”

“Art. 111 (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

- **art. 223** din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, care stipulează:

“Art. 223. - (1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;

b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

Totodată, având în vedere prevederile :

➤ art. 201 din Regulamentul nr. 2.913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, unde se prevede:

„1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import [...]

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

➤ **Regulamentului (UE) nr. 952/2013** al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, în vigoare de la data de 01.05.2016:

”**Art. 77** - Punerea în liberă circulație și admiterea temporară

(1) O datorie vamală la import ia naștere în urma plasării mărfurilor neunionale supuse taxelor la import sub unul dintre următoarele regimuri vamale:

(a) punerea în liberă circulație, inclusiv în temeiul regimului de destinație finală;

(...)

(2) Datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației vamale.

(...)

În cazul în care declarația vamală pentru unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că taxele la import sau o parte din acestea nu sunt percepute, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care știa sau trebuia în mod rezonabil să știe că aceste date sunt false este, de asemenea, debitor.”

”**Art. 79 - (1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:**

(...)

(b) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la destinația finală a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii;

(c) o condiție care reglementează plasarea mărfurilor neunionale sub un regim vamal sau acordarea, datorită destinației finale a mărfurilor, a unei exceptări de taxe sau a unei reduceri de taxe la import.

(2) Momentul în care ia naștere datoria vamală este:

(a) fie momentul în care obligația a cărei neîndeplinire duce la nașterea datoriei vamale nu este îndeplinită sau încetează a fi îndeplinită;

(b) fie momentul în care se acceptă o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal, în cazul în care se constată ulterior că una dintre condițiile stabilite pentru plasarea acestor mărfuri sub acest regim sau pentru acordarea unei exceptări de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import în baza destinației finale a mărfurilor nu a fost de fapt îndeplinită.”

Potrivit dispozițiilor legale anterior citate, se reține că în materia obligațiilor vamale, **scadența o reprezintă momentul nașterii datoriei vamale**, în speță, datoria vamală a luat naștere la data depunerii declarațiilor vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor.

Prin urmare, având în vedere faptul că datoria vamală s-a născut la data depunerii declarațiilor vamale de import, fapt coroborat cu prevederile referitoare la accesorii, citate mai sus, duce la concluzia că data de la care curg aceste

acesorii este data nașterii datoriei vamale, în speță aceasta este momentul acordării liberului de vamă.

Pentru dobânzile aferente taxelor vamale, speței îi sunt aplicabile și prevederile art. 114 alin.(1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii în vigoare începând cu 01.05.2016:

„Articolul 114 Dobânda la arierate

(1) Penalitățile de întârziere se percep la **cuantumul taxelor la import sau export, pentru perioada cuprinsă între data la care a expirat termenul fixat și data plății.**

[...]

(2) **În cazul în care datoria vamală ia naștere în baza articolului 79 sau a articolului 82 sau în cazul în care notificarea datoriei vamale rezultă dintr-un control ulterior, penalitățile de întârziere se percep în plus față de cuantumul taxelor la import sau la export, de la data la care a luat naștere datoria vamală și până la data notificării acesteia.**”

Prin urmare, din coroborarea reglementarilor fiscale generale și a celor vamale speciale cu privire la scadența obligațiilor fiscale și în particular a celor vamale de import, aplicabile în speța supusă soluționării, contrar susținerilor societății, se desprinde concluzia că datoria vamală de import ia naștere și devine scadentă la momentul înregistrării declarațiilor vamale de import.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată calculată asupra taxei de antidumping, sunt incidente prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data derulării importurilor, care precizează:

„Art. 134 - (1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.”

„Art. 136 - Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

*(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, **faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.** [...]*”

„Art. 139 - Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută. [...]”

„Art. 157 - (3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor

scutite de taxă, se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import.”

Astfel, conform dispozițiilor legale sus-citate, data la care intervine exigibilitatea TVA pentru bunurile importate și puse în libera circulație coincide cu data la care intervine exigibilitatea taxelor comunitare, taxa platindu-se la organul vamal în conformitate cu reglementările aplicabile pentru plata drepturilor de import.

Se reține că importul de bunuri este o operațiune supusă taxei pe valoarea adăugată, aceasta fiind percepută pe teritoriul statului membru în care marfa intră în Uniune, exigibilitatea taxei intervine la data la care bunurile sunt supuse taxelor vamale, iar în baza de impozitare intră valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, în speță și taxele antidumping.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că în sarcina societății a fost reținut ca datorat debitul principal reprezentând taxe vamale, taxe antidumping și TVA, aceasta datorează și dobânzile și penalitățile de întârziere aferente ca măsură accesorie.

Referitor la motivația contestatarii precum că *niciun comerciant nu ar fi avut vreun dubiu asupra originii turcești a produselor, în condițiile în care bunurile erau însoțite de certificate de circulație a mărfurilor A.TR care nu au fost niciodată puse la îndoială*, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, având în vedere următoarele:

- potrivit Raportului Misiunii OLAF 2018/00133 compania Y nu a putut demonstra producția proprie de transpalete manuale exportate în UE, compania nu avea înregistrări de producție, iar documentele anexate pentru verificarea A.TR cuprind materiale care nu ar fi putut fi utilizate pentru producerea de transpalete manuale, concluzionând că originea tuturor transpaletelor manuale exportate de la compania turcă către UE până la sfârșitul anului 2016 a fost R.P. China. Ca urmare, aceste transpalete manuale din China au fost declarate în mod eronat la importul în Uniunea Europeană ca fiind originare din Turcia;

- constatările din Raportul de Misiune OLAF și cele ale controlului ulterior efectuat de DRVB au dovedit că societatea X SRL a furnizat autorităților vamale române informații eronate privind originea și încadrarea tarifară a mărfurilor cu scopul eludării taxelor antidumping corespunzătoare încadrării tarifare corecte;

- consecința faptului că mărfurile puse în liberă circulație erau de origine China este aceea că la data derulării operațiunilor acestora le erau aplicabile **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 372/2013 al Consiliului din 22.04.2013 și nr. 2016/1346** al Comisiei din 08.08.2016, aferente importurilor de transpalete manuale;

- Certificatul A.TR este un certificat pentru circulația produselor industriale ce acordă rate preferențiale de taxe vamale pentru importuri și exporturi între UE și Turcia fiind necesar un certificat separat pentru fiecare expediere Stat Membru - TR, conform Acordului de Uniune vamală intrat în vigoare la 31.12.1995 și celui de liber schimb pentru diverse tipuri de mărfuri (Decizia nr. 1/2006 a Comitetului de Cooperare Vamală CE-Turcia), prin care bunurile industriale să poată circula între UE și Turcia fără restricții vamale;

- certificatul A.TR nu este un certificat de origine, ci este un certificat de stare prin care se certifică faptul că produsul a fost pus în liberă circulație, fie în UE, fie în Turcia, ceea ce înseamnă că produsul a trecut prin procedura de import în oricare dintre aceste țări și nu presupun atestarea originii mărfurilor;

- originea mărfurilor este dată de Certificatele de Origine emise de autoritățile vamale, iar pentru determinarea cotei taxei vamale care trebuie aplicată mărfurilor dintre Turcia și UE sunt emise de Certificatele A.TR;

- prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..., emisă de Direcția Regională Vamală București în baza procesului-verbal de control nr. .. înregistrat sub nr. ..., se bazează pe faptul că autoritatea vamală a aplicat cotele tarifare vamale normale din afara UE, respectiv, taxe convenționale ERGA OMNES, **numai pentru marfurile ce au făcut obiectul investigației** vamale ulterioare și pentru care s-a relevat că sunt de origine din R.P. China și nu Turcia, cum eronat au fost declarate în scopul eludării taxelor antidumping și convenționale corespunzătoare încadrării tarifare corecte.

Sușinerile contestatarei precum că *decizia pentru regularizarea situației nu le-a fost prezentată în stadiul de proiect și nici nu face vorbire despre apărările sale*, nu poate fi reținută întrucât, potrivit dispozițiilor art. 130 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, art. 69 din Ordinul nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, coroborat cu art. 22 alin. (6) din Regulamentul (UE) nr.952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de control vamal, nu se prezintă în formă de proiect, ci procesul - verbal de control în baza căruia se emite Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de control vamal. Din documentele existente la dosarul contestației rezultă că societății i-au fost prezentate constatările Proiectului privind Procesul-verbal de control încheiat în data de 23.10.2018, societatea prezentând punctul său de vedere prin adresa nr. ...

Privitor la motivația contestatarei că societatea a acționat cu **buna credință**, respectând toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare în ce privește declarația vamală și depunând toate diligențele pentru a beneficia de tratamentul preferențial nu își au justificare, întrucât ulterior efectuării operațiunilor de vămuire și după acordarea liberului de vamă, în baza art. 26 și art. 73 din Regulamentul CE nr. 2.913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar, organele vamale pot solicita, în cazul unor îndoieli serioase, orice

dovadă suplimentară pentru a se asigura că indicația privind originea este în conformitate cu legislația comunitară în materie, iar dacă regimul vamal respectiv a fost aplicat pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.

În cauza C-438/11 pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene au fost reținute următoarele:

„38. Reiese din cele de mai sus că, în împrejurări precum cele din cauza principală, revine debitorului sarcina de a dovedi că certificatul de origine s-a întemeiat pe prezentarea corectă a faptelor de către exportator.[...]

39. Cu toate acestea, trebuie amintit că un operator economic avizat și cunoscător al legislației existente trebuie ca, la evaluarea avantajelor pe care le poate obține din comerțul cu mărfuri care pot beneficia de preferințe tarifare, să țină cont de riscurile inerente pieței pe care o prospectează și să le accepte ca făcând parte din categoria inconvenientelor normale ale comerțului (a se vedea Hotărârea din 11 decembrie 1980, Acampora, 827/79, Rec., p. 3731, punctul 8, Hotărârea Pascoal & Filhos, citată anterior, punctul 59, precum și Ordonanța CPL Imperial 2 și Unifrigo/Comisia, citată anterior, punctul 37).”

Având în vedere cele anterior precizate, este evident că ține de riscul comercial al operatorului economic și nu de obligațiile autoritatilor vamale, ca un certificat de origine să nu se întemeieze pe prezentarea corectă a faptelor de către exportator, în concret ca un exportator turc să ascundă originea reală a mărfii provenita din China. În momentul în care contestatara a evaluat avantajele importului din Turcia față de cel din China și-a asumat și riscurile ca produsele să provina în fapt din China.

Se reține de asemenea faptul că în ceea ce privește existența suspiciunilor privind aplicarea corectă a regimului preferențial acordat mărfurilor din Turcia, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 372/2013 al Consiliului din 22 aprilie 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1008/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de transpalete manuale și componente de bază ale acestora originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări intermediare parțiale în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, a fost publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L 112/1 din 24.04.2013. Ca urmare, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației nici afirmația societății că nu era publicat niciun aviz în Jurnalul European în care să se semnaleze suspiciuni cu privire la produsele exportate în UE de Ydin Turcia.

Cu privire la argumentul societății precum că diferența de .. USD între sumele facturate de Y și sumele pe care contestatara i le-a plătit, *la tranzacții de sute de mii de euro nu ar putea, în nicio situație să dovedească vreo culpă a societății cu privire la încălcarea legislației europene antidumping*, se rețin următoarele:

Organele vamale au constata că la data de 31.03.2015, societatea a plătit în contul furnizorului Y suma facturată în valoare de ..USD conform facturii proformă nr. .., conform căreia prețul unitar pentru o bucată transpalet manual, model "NL-SLT 10" a fost plătit la valoarea de .. USD și nu la valoarea de .. USD cât a fost înscris în factura definitivă;

Astfel, valoarea în vamă a fost diminuată cu suma de .. USD ca fiind plată în avans, neindividualizată în MRN nr. ...

Ca urmare, pentru MRN nr. ..., valoarea în vamă a fost stabilită la suma de .. USD, respectiv diferența dintre .. USD și .. USD, reprezentând .. USD valoarea diminuată de la .. USD la ..USD și plata în avans de .. USD ce nu apare în baza de calcul a MRN.

Prin urmare, argumentul contestatarii ce vizează determinarea valorii în vamă nu este relevant în soluționarea favorabilă a contestației întrucât la determinarea valorii în vamă prețul efectiv plătit sau de plătit este plata totală efectuată sau de efectuat de către cumpărător vânzătorului sau de către cumpărător unui terț în beneficiul vânzătorului și cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat drept condiție a vânzării mărfurilor importate. Mai mult, contestatara nu contestă obligația vamală principală, așa că argumentul acesteia privind stabilirea eronată a bazei de impozitare apare cu atât mai mult neîntemeiată.

În consecință, față de prevederile legale mai sus menționate și având în vedere că stabilirea dobânzilor și penalităților de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul și în virtutea principiului de drept accesorium sequitur principalae, iar în sarcina contestatarii au fost reținute ca fiind datorate obligații vamale principale în sumă de .. lei, neachitate la termenul scadent și **necontestate**, urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .. lei reprezentând accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele ce preced și în temeiul art. 1, art. 68, art. 111, art. 119 alin. (1) și alin. (2), art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 2, art. 173, art. 174, art. 176, Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală în vigoare începând cu data de 01.01.2016, art. 223 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, art. 201 din Regulamentul nr. 2.913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, art. 77, art. 79, art. 114 alin.(1) și (2) din Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, în vigoare de la data de 01.05.2016, art.134, art. 136 alin. (1), art. 139 alin. (1) și art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

DECIDE:

Respinge contestația formulată de **X SRL** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..., emisă de Direcția Regională Vamală București, prin care s-au stabilit

obligații **fiscale accesorii în sumă totală de .. lei** aferente drepturilor vamale (taxe vamale, taxe antidumping și TVA), reprezentând:

- .. lei dobânzi de întârziere;
- .. lei penalități de întârziere.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.